

ГРОМАДСЬКА ОРГАНІЗАЦІЯ
«ЄВРОПЕЙСЬКА НАУКОВА ПЛАТФОРМА»
ОО «ЕВРОПЕЙСКАЯ НАУЧНАЯ ПЛАТФОРМА» • NGO «EUROPEAN SCIENTIFIC PLATFORM»

ΛΟΓΟΣ

KOLEKCJA PRAC NAUKOWYCH

Z MATERIAŁAMI MIĘDZYNARODOWEJ
NAUKOWO-PRAKTYCZNEJ KONFERENCJI

**«NAUKOWY I INNOWACYJNY
POTENCJAŁ PREZENTACJI»**

18 LISTOPADA 2018 ROK

TOM 5

UDC 001(08)
N 29

N 29 **Naukowy i innowacyjny potencjał prezentacji:** kolekcja prac naukowych «ΛΟΓΟΣ» z materiałami Międzynarodowej naukowo-praktycznej konferencji, Opole, 18 listopada 2018 r. Równe : «Volynsky Oberegi» Publishing House, 2018. Tom 5. s. 114.

ISBN 978-617-7171-80-4

W referacie przedstawiono referaty i artykuły uczestników międzynarodowej konferencji naukowej i praktycznej «Naukowy i innowacyjny potencjał prezentacji», która odbyła się w Opolu, 18 listopada 2018 r.

Kolekcja jest przeznaczona dla studentów, doktorantów, doktorantów, aplikantów, młodych profesjonalistów, nauczycieli, badaczy i innych zainteresowanych osób, a także do szerokiej gamy czytelników.

Opis bibliograficzny materiałów konferencyjnych jest rejestrowany w międzynarodowej bazie naukowo-matematycznej «Google Scholar».

UDC 001 (08)

ISBN 978-617-7171-80-4

© Zespół autorów konferencji, 2018
© Kolekcja prac naukowych «ΛΟΓΟΣ», 2018
© OP «Europejska platforma naukowa», 2018

SPIS TREŚCI

SEKCJA 6. STUDIA ARCHITEKTURY I SZTUKI

INCLUSION AS AN EDUCATIONAL MODEL OF A MODERN GENERAL
EDUCATION SCHOOL

Katrichenko K.O.7

WSPÓŁCZESNE PISMO CHÓRALNE W TWÓRCZOŚCI POLSKICH
KOMPOZYTORÓW: POSZUKIWANIE, UKIERUNKOWANIE,
NOWATORSTWO

Zaverukha O.9

ЗАЛЕЖНІСТЬ ФІЗИКО-МЕХАНІЧНИХ ВЛАСТИВОСТЕЙ БЕТОННИХ
СУМШЕЙ ВІД ВИДУ МОДИФІКУЮЧИХ ДОБАВОК

Ігнат'єва В.Б., Скакун Д.В.11

ИННОВАЦИОННЫЙ ПОТЕНЦИАЛ ПРЕОБРАЗОВАНИЯ
ИСТОРИЧЕСКИХ ГОРОДСКИХ ЛАНДШАФТОВ

Киселёва А.В., Киселёв В.В.12

МЕТАФОРИЧНА ВИРАЗНІСТЬ ТВОРІВ У ТЕХНІЦІ БАТІК
(на прикладі особистих творчих робіт)

Леценко В.В., Леценко Т.І.14

ИННОВАЦИОННЫЙ ПОТЕНЦИАЛ 3D-КОМПЬЮТЕРНОЇ ГРАФІКИ В
ЭКСПЕРИМЕНТАЛЬНОМУ ДИЗАЙНІ

Трегуб Н.Є.15

ПОЛІФУНКЦІОНАЛЬНІ ПІДПРИЄМСТВА ГРОМАДСЬКОГО
ХАРЧУВАННЯ: КРЕАТИВНЕ МІСЬКЕ СЕРЕДОВИЩЕ

Підлісна О.В.21

ФРАГМЕНТИ ІСТОРІЇ ФАКУЛЬТЕТУ «ДИЗАЙН СЕРЕДОВИЩА»
ХАРКІВСЬКОЇ ДЕРЖАВНОЇ АКАДЕМІЇ ДИЗАЙНУ І МИСТЕЦТВ

Бондаренко В.В.24

SEKCJA 7. NAUKI BIOLOGICZNE

ANAMMOX BACTERIA DETERMINATION IN PHENOL CONTAINING
PHARMACEUTICAL EFFLUENTS

Chaban M.31

2. Convention on the Rights of Persons with Disabilities. 2008, p. 62.
3. Kurylowich Ewa: Universal design: providing access to the surroundings for disabled people, Vademecum Rehabilitation, 1996, Research and Development Center for Rehabilitation of the Disabled, ISBN 83-901683-4-0, 155 pp.

WSPÓŁCZESNE PISMO CHÓRALNE W TWÓRCZOŚCI POLSKICH KOMPOZYTORÓW: POSZUKIWANIE, UKIERUNKOWANIE, NOWATORSTWO

Kandydat muzykologii, docent Zaverukha Olena
Kijowski Uniwersytet imienia Borysa Hrinchenki
Ukraina

Twórczość chóralna współczesnych polskich kompozytorów jest unikatowym zjawiskiem w polskiej kulturze muzycznej. O „współczesnym twórcę” decyduje jego twórczość i rodzaj używanego przez niego pisma chóralnego. Ze sprawą tą łączy się nierozdzielnie pojęcie nowatorstwa, bez którego nie ma postępu w sztuce chóralnej i które oznacza taki dobór środków wyrazu, jaki pozwoliłby najpełniej wyrazić osobowość twórczą. Samookreślenie pisma chóralnego jest aktem, jaki powinien poprzedzać właściwie pojętą działalność twórczą. Wiodący kompozytorzy współczesności Polski, tacy jak R. Twardowski, P. Łukaszewski, B. Kowalski, M. Bembinow, A. Ignatowicz-Glinska, A. Gronau, prowadzą poszukiwania na „własną rękę” i tworzą we własnym kierunku.

We współczesnym piśmie chóralnym polski kompozytorzy łączą tradycji i odpowiedni poszukiwania nowych zasad światopoglądowych i ideologicznych. Potwierdza to zdanie przedstawiciela polskiej szkoły kompozytorskiej B. Kowalskiego: „... lata 60-te i 70-te przyniosły wiele ciekawych rzeczy, które inspirują do nowych poszukiwań pisma kompozytorskiego. Ja piszę nową muzykę i dobieram technikę pisma, która jest bliższa słuchaczowi” [2].

Poszukiwania współczesnego pisma chóralnego kształtują się z charakterystycznymi upodobaniami kompozytorów. Twórczość chóralna R. Twardowskiego w dniu dzisiejszym są oparta na elementach wykluczających awangardy i archaiki, mianowicie lapidarnością i jasnością wypowiedzi. Technika piśma (aleatoryka, dysonansy) podporządkowana jest sytuacji, która najlepszym sposobem przekazuje akcję dramaturgiczną.

Nowatorstwo tworzenia P. Łukaszewskiego polega w kierunku muzyki sakralnej, gdzie kompozytor odzyskuje wolność twórczą. Kompozycyjny redukcjonizm, charakterny konstrukcji utworów, kompozytor interpretują jako dokonanie wyraźnych wyborów strukturalno-konstrukcyjnych, fakturalno-formalnych i estetyczno-stylistycznych. Szczegółowość środków pisma chóralnego P. Łukaszewskiego polega na:

- współbrzmieniu kwintowo-sekundowego i nonowo-trytonowego;
- skokach interwałowych: sekundy, trytony, septymy, nony;
- diatonicznych współbrzmieniach klasterowych;
- sekundowych pochodach wszystkich głosów w dół lub w górę;

- konsonansowym brzmieniu dysonansów;
- częstej zmianie metrum;
- współbrzmieniu „dominantowobrzmiącym”.

Poszukiwania twórcze B. Kowalskiego są oparte na wyborze słowa jako środka wyodrębnienia kluczowych elementów tekstu a języka muzycznego-Kompozytor łączy w utworach chóralnych elementy sakralne i świeckie, jako „złoty środek pomiędzy sobą, słuchaczem i odkryciem” [2].

Wybór środków pisma chóralnego w twórczości polskiego kompozytora M. Bembinowa zaczyna się od tekstu. Muzyka religijna podporządkowana znaczeniu słowa, oznaczającego konkretny akt twórczy: stworzenie integralnego obrazu artystycznego, w którym określa się ideę utworu. Taki sens semantyczny tekstu w budowie kompozycji kompozytor traktuje jako „punkt wyjścia – naturalną muzykę do tekstu” [3]. Konstrukcja kompozycji M. Bembinowa ma wypracowany system harmoniczny, opierający się na skałach modalnych i melodii w stylu chóralu gregoriańskiego.

Źródłem inspiracji w kompozycjach chóralnych A. Ignatowicz-Glinskiej najbardziej jest tekst, z którego wynikają środki pisma chóralnego. Twórczości chóralnej kompozytorki charakterna muzyka eklektyczna, która łączy w sobie środki pisma chóralnego epoki Baroko (harmoniczna tradycja, bachowski idiom z metrum) i współczesności (eksperymenty z rytmem, wolność w metrum, atonalna muzyka, technika puantylistyczna).

Nowatorstwo twórczości chóralnej A. Gronau polega o wykorzystaniu współczesnych technik pisma (sonorystyka, aleatoryka) z dawnymi (kanon, motet, fuga). Muzyka chóralna kompozytorki powstaje zupełnie innego charakteru, to jest muzyka, gdzie parametr tworzenia jest dźwięk muzyczny. Według badacza W. Cholopowej „intensywny rozwój parametru dźwiękowego doprowadził do powstania sonoryki – muzyki barwy, w której efekt barwy jest podstawą kompozycji muzycznej” [1, c. 448]. Dla wyrazu treść muzycznych kompozytorka używa w utworach następujące środki techniki wokalne: mowa, szepc, kszyc, efekty perkusyjne i kwasiperkusyjne, wibrato (zdrygania palcami na kyrdyce), izorytmiczne skandowanie.

Tak więc, twórczość polskich kompozytorów odzwierciedla podstawowe idee i sensory obecnych czasów i charakterystyczne dla nich cechy myślenia chóralnego. Aktywność poszukiwania twórczych współczesnych polskich kompozytorów w pełnej mierze przejawia się w uaktualnieniu pisma chóralnego: właściwościach stylistycznych, gatunkowych, kompozycyjnych, intonacyjnych, harmonicznych. Aktualnym pozostaje poziom współdziałania kierunku tradycyjnego i nowatorskiego, sakralnego i świeckiego. W piśmie chóralnym odtwarzano jest indywidualność kompozytorów, gdzie ujawnia się wielowymiarowy świat współczesnego twórcy.

Lista wykorzystanych źródeł:

1. Cholopowa W.M. Formy utworów muzycznych: podręcznik / W.M. Cholopowa. – St. Petersburg : Lan, 2001. – Wyd. 2. – 496 c.
2. Wywiad z kompozytorem B. Kowalskim w dniu 24 lutego 2016 r. (własne archiwum autora).
3. Wywiad z kompozytorem M. Bembinowym w dniu 25 lutego 2016 r. (własne archiwum autora).